

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL S. S. 2015-07-13 GAUTO SKUNDO**

2015 m. rugpjūčio 26 d. Nr. S-152 (7-162/2015)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:

komisijos pirmininkės
komisijos narių

Editos Veršelienės
Lauros Milašiūtės
Rasos Stravinskaitės
Andriaus Veniaus – pranešėjas
Linos Vosylienės

sekretoriaujant
dalyvaujant šalims

Jūratei Dalmantaitei
Pareiškėjui S. S.
Valstybinės mokesčių inspekcijos atstovui Renaldui
Mundeikiui

2015 m. rugpjūčio 11 d. išnagrinėjusi S. S. (toliau – Pareiškėjas) skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2015-06-08 sprendimo Nr. 68-99, n u s t a t ė :

Inspekcija ginčijimo sprendimo pirma dalimi atnaujino skundo nagrinėjimą.

Antra sprendimo dalimi Inspekcija patvirtino Kauno apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos (toliau – Kauno AVMI) 2015-02-09 sprendimo Nr. (04.7.2)-FRO682-84 dėl 2014-11-27 patikrinimo akto Nr. FR0680-780 tvirtinimo nurodymus Pareiškėjui sumokėti 4195 Eur (14486 Lt) gyventojų pajamų mokestį (toliau – GPM), 2442 Eur (8430 Lt) GPM delspinigius, 1258 Eur (4345 Lt) GPM baudą (30 proc. mokesčio dydžio).

Kauno AVMI, atlikusi Pareiškėjo GPM patikrinimą už laikotarpį nuo 2008-01-01 iki 2010-12-31, nustatė, kad Pareiškėjas su sutuoktine D. S. (toliau – Sutuoktiniai) 2008-06-25 pagal žemės sklypo pirkimo-pardavimo sutartį iš G. A. įsigijo 0,1228 ha žemės sklypą, esantį X k., Kauno r. (toliau – ginčo sklypas), už 189000 Lt. Tais pačiais metais jame pradėjo statyti gyvenamąjį namą, kurio ½ dalį 2008-11-27 pardavė V. ir A. G. (0,0614 ha žemės sklypą už 95000 Lt, nebaigtą statyti gyvenamojo namo dalį už 320000 Lt), o likusią ½ dalį sklypo ir gyvenamojo namo 2010-03-16 pardavė R. ir S. B. (0,0614 ha žemės sklypą už 95000 Lt, nebaigtą statyti gyvenamojo namo dalį už 260000 Lt). Gyvenamasis namas parduotas iš viso už 580000 Lt.

Pareiškėjas pateikė dokumentus, patvirtinančius gyvenamojo namo statybai patirtas išlaidas, 642066 Lt sumai, iš jų statybinėms medžiagoms – 31422 Lt, statybos darbams – 610644 Lt. Pareiškėjo sutuoktinė statybos išlaidas pagrindžiančių dokumentų nepateikė. Nustatyta, kad Sutuoktiniams statybos darbus įformino fiziniai asmenys (G. K. , P. J. , L. J. , N. V. , V. V. , N. M. , G. A.), dirbę pagal verslo liudijimus pagal pirkimo-pardavimo kvitus.

Pagal pateiktus dokumentus turtas buvo parduotas su 62066 Lt nuostoliu (580000 Lt – 642066 Lt). Kauno AVMI išsiuntė kvietimus minėtiems asmenims. Nustatyta, kad P. J. ir jo sutuoktinė L. J. kvituose nurodytų statybos darbų už 253104 Lt neatliko.

Sutuoktiniai patyrė 577962 Lt išlaidas, susijusias su parduotu turtu, iš jų 189000 Lt sudaro žemės įsigijimo kaina, 31422 Lt – medžiagų įsigijimo išlaidos, 357540 Lt (610644 Lt – 253104 Lt) – prekių (paslaugų) pirkimo–pardavimo kvituose nurodytos paslaugos. Iš surinktų duomenų nebuvo galimybės nustatyti, kokia konkrečiai išlaidų suma buvo patirta 2008 m. ir 2010 m. parduoto turto daliai, todėl Kauno AVMI išlaidų sumą paskirstė lygiomis dalimis, t. y. po 288981 Lt (577962/2).

Pareiškėjas 2008 m. ir 2010 m. nedeklaravo visų mokestinio laikotarpio pajamų, gautų pardavus nekilnojamąjį turtą, bei nuo jų neapskaičiavo GPM. Kauno AVMI, vadovaudamasi 2002-07-02 Gyventojų pajamų mokesčio įstatymo Nr. IX-1007 (toliau – GPMĮ) 16 str. 1 dalies 4 punktu, 17 str. 1 dalies 21 punktu, 19 str. 2 ir 3 dalimis, 36 str. 2 dalimi, 2004-04-13 Mokesčių administravimo įstatymo Nr. IX-2112 (toliau – MAĮ) 96–99 straipsniais ir 139 straipsniu, apskaičiavo 4195 Eur (14486 Lt) mokėtiną GPM, 2442 Eur (8430 Lt) GPM delspinigius ir nuo papildomai apskaičiuoto 4195 Eur (14486 Lt) GPM skyrė Pareiškėjui 30 proc. dydžio 1258 Eur (4345 Lt) GPM baudą.

Pareiškėjas, nesutikdamas su Kauno AVMI 2015-02-09 sprendimu Nr. (04.7.2)-FRO682-84, dėl šio sprendimo pateikė skundą Inspekcijai ir pasiūlė pasirašyti susitarimą. Inspekcija priėmė sprendimą nepradėti derybų, todėl ginčijamu sprendimu atnaujino mokestinio ginčo nagrinėjimą ir Pareiškėjo skundą išnagrinėjo iš esmės.

Inspekcija konstatuoja, kad Kauno AVMI 2015-02-09 sprendimas Nr. (04.7.2)-FRO682-84 yra tvirtintinas.

Inspekcija nurodo, kad Sutuooktiniai 2008-06-25 įsigijo ginčo sklypą už 189000 Lt ir tais pačiais metais jame pradėjo statyti dvibutį gyvenamąjį namą. Sutuooktiniai 2008-11-27 pardavė ½ nebaigto statyti gyvenamojo namo (69 proc. baigtumas) ir žemės sklypą už 415000 Lt, o 2010-03-16 už 355000 Lt pardavė likusią dalį žemės sklypo su nebaigtu statyti gyvenamuoju namu (½) (baigtumas 69 proc.). Ginčo nekilnojamasis turtas nebuvo išlaikytas 3 metus (GPMĮ 17 str. 1 d. 21 p.), todėl Sutuooktiniai gautas nekilnojamąjo turto pardavimo pajamas (1/2 savo pajamų dalies) privalėjo deklaruoti metinėje pajamų deklaracijoje.

Pareiškėjas metinės pajamų deklaracijos už 2008 m. nepateikė bei savo dalies pardavimo pajamų (neišlaikius turto 3 metus) nedeklaravo. Pareiškėjo sutuoktinė metinės pajamų deklaracijos už 2008 m. GPM305 T priede deklaravo 207500 Lt būsto pardavimo ar kitokio perleidimo nuosavybės pajamas (savo dalį gautų pajamų 415000/2) bei 207500 Lt su būsto įsigijimu / perleidimu susijusių išlaidų sumą.

Pareiškėjas metinės pajamų deklaracijos už 2010 m. GPM308 T priede deklaravo 177500 Lt būsto pardavimo ar kitokio perleidimo nuosavybės pajamas (savo dalį gautų pajamų 355000/2) bei 177500 Lt su būsto įsigijimu / perleidimu susijusių išlaidų sumą. Pareiškėjo sutuoktinė metinės pajamų deklaracijos už 2010 m. GPM308 T priede savo dalies pardavimo pajamų nedeklaravo.

Kaip minėta, statybos darbus atliko fiziniai asmenys, dirbę pagal verslo liudijimus, ir Pareiškėjas pateikė statybai patirtų išlaidų dokumentus iš viso 642066 Lt sumai (*statybinėms medžiagoms – 31422 Lt, statybos darbams – 610644 Lt*), tačiau mokesčių administratorius nustatė, kad P. J. ir L. J. (sutuoktinė) kvituose nurodytų statybos darbų už 253104 Lt neatliko (*P. J. už 59000 Lt; L. J. už 194104 Lt*).

Inspekcija nurodo, kad L. J. (gimė 1942-05-27, mirė 2010-05-02) verslo liudijimą įsigijo tik vieną kartą, būtent kvituose nurodytam laikotarpiui, pajamų iš veiklos pagal verslo liudijimą nedeklaravo. P. J. verslo liudijimą įsigijo tik vieną kartą, būtent kvituose nurodytam laikotarpiui, pajamų iš veiklos pagal verslo liudijimą nedeklaravo.

Q. J. operatyvaus patikrinimo (2014-04-02 priešpriešinės informacijos surinkimo pažyma Nr. FR1041-1062) metu įteiktas klausimynas, kuriame daugelis klausimų yra susiję su minėtais paslaugų pirkimo–pardavimo kvituose informintais statybos darbais. Šis asmuo atsakymuose nurodė, kad „darbų, nurodytų kvituose, neatlikau ir pinigų negavau“. Taip pat į pateiktą klausimą apie sutuoktinės vardu išrašytus prekių (paslaugų) pirkimo-pardavimo kvitus, nurodė, kad: „žmona darbų, nurodytų kvituose, neatliko“.

Atsižvelgiant į šias aplinkybes, nepripažintos Sutuoktinių išlaidos gyvenamojo namo statybai pagal minėtų asmenų išrašytus pirkimo–pardavimo kvitus. Kaip minėta, Sutuoktiniai patyrė 577962 Lt išlaidas, susijusias su parduotu turto, kurios lygiomis dalimis, t. y. po 288981 Lt (577962/2), priskirtos 2008 m. ir 2010 m. parduoto turto daliai.

Kauno AVMI, įvertinusi Pareiškėjo 2008 m. gautas su darbo santykiais susijusias pajamas, nuo jų išskaičiuotą GPM, nustatytas kitas gautas 63009 Lt (207500 Lt – 144491 (288981/2) apmokestinamąsias pajamas bei taikytiną metinį neapmokestinamųjų pajamų dydį (MNPD), už 2008 m. apskaičiavo 8840 Lt mokėtiną GPM. Įvertinus Pareiškėjo 2010 m. gautas su darbo santykiais susijusias pajamas, nuo jų išskaičiuotą GPM, nustatytas kitas gautas 33009 Lt (177500 Lt – 144491 Lt) apmokestinamąsias pajamas, taikytiną MNPD, Pareiškėjo pateiktoje deklaracijoje deklaruotą 27 Lt gražintiną GPM, papildomai apskaičiuotas 5646 Lt GPM.

Inspekcija nurodo, kad Kauno AVMI pagrįstai nepripažino Sutuoktinių išlaidų, susijusių su gyvenamojo namo statyba pagal Q. J. ir L. J. išrašytus pirkimo–pardavimo kvitus bei Pareiškėjui papildomai apskaičiavo 14486 Lt (8840 Lt + 5646 Lt) GPM ir su juo susijusias sumas.

Pareiškėjas nesutinka su Kauno AVMI 2015-02-09 sprendimu Nr. (04.7.2)-FRO682-84 ir Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija) prašo peržiūrėti jo skundą dėl minėto Kauno AVMI sprendimo. Taip pat Pareiškėjas prašo Komisijos išnagrinėti jo pasiūlymą pasirašyti susitarimą dėl mokesčio ir su juo susijusių sumų ir priimti sprendimą pradėti susitarimo procedūrą.

Pareiškėjas nurodo, kad patikrinimo akto 8 lape nurodytas teiginys „sukėlė abejonių dėl pirkimo–pardavimo kvituose realiai atliktų darbų“ konstatuotas formaliai, nes nenustatyta, kokie konkrečiai darbai neatlikti pagal Pareiškėjo pateiktus dokumentus. Naujieji namų savininkai patvirtino, kokie darbai buvo atlikti, pretenzijų dėl neatliktų darbų nepareiškė. Aušvydas ir V. G. , kurie žemės sklypą ir ½ dalį ginčo namo (baigtumas 69 proc.) įsigijo 2008-11-27, nurodė, kad „namas buvo su daline apdaila ir komunikacijomis, aplinka nebuvo sutvarkyta, namo viduje sienos tinkuotos, grindys išbetonuotos“. Rita ir S. B. , kurie žemės sklypą ir ½ dalį ginčo namo (baigtumas 69 proc.) įsigijo 2010-03-16, nurodė, kad „namo baigtumas buvo apie 65 proc., buvo įvestas vandentiekis, elektra, langai, stogas. Namu viduje buvo tinkuotos sienos, sutvarkytos ir nudažytos lubos, išlietos grindys, sienos nudažytos ir t. t.“.

Patikrinimo akto 10 lape konstatuotas faktas, kad „pagal surinktą informaciją darbai realiai atlikti nebuvo“, yra tik išvada popieriuje. Pareiškėjas nurodo, kad faktiškai turto vertinimas nebuvo atliktas ir nenustatyta statybos objekto vertė.

Pareiškėjas paaiškina, jog praėjo daugiau kaip 5 metai ir sunku apskaičiuoti šeimos išlaidas, ypač, kai joks įstatymas nenustato termino saugoti dokumentus, be to, ir prievolės saugoti išlaidas pagrindžiančius dokumentus. Pareiškėjas nurodo, kad jis tikrinamas pirmą kartą, patirties apie pajamų bei turto deklaravimą turi nedaug, ne visiškai supranta, jo teigimu, painius įstatymus.

Taip pat Pareiškėjui nesuprantamas Kauno AVMI kategoriškumas dėl prašymo pasirašyti susitarimą, nurodant, kad mokesčių administratorius „turi pakankamai įrodymų savo apskaičiavimams pagrįsti“. Pareiškėjas teigia, kad jis pats su sutuoktine darbus organizavo, finansavo ir tai tiksliai negali nustatyti statybos išlaidų, o mokesčių administratorius patikrinimą atliko savo patalpose, vertino tik dokumentus ir net nebuvo

nuvykęs prie ginčo namo. Pareiškėjas teigia, kad, teikdamas prašymą susitarimui, nežinojo, jog viską privaloma išdėstyti raštu. Pareiškėjo teigimu, jis planavo savo poziciją išdėstyti žodžiu, bet mokesčių administratoriaus komisijoje savo teise negalėjo pasinaudoti.

Pareiškėjas nurodo, kad ginčo sklypą įsigijo siekdamas išspręsti savo šeimos narių gyvenamų patalpų klausimą. Šeimoje auga du vaikai ir Pareiškėjas planavo vaikus aprūpinti gyvenamuoju plotu, parduoti ginčo namo neplanavo. Statyti namą padėjo visi giminės, kad būtų pigiau. Visų dokumentų nekaupė, nes neketino parduoti. Pasikeitus aplinkybėms (*krito žemės kaina, situacija nekilnojamojo turto rinkoje buvo nevaldoma, plačiai žiniasklaidoje diskutuojama apie nekilnojamojo turto apmokestinimą*), šeima nusprendė šį turtą parduoti. Pareiškėjas teigia, kad apie mokesčių nemokėjimą valstybei net minties nebuvo.

Pareiškėjas nurodo, kad P. J. yra garbaus amžiaus, tačiau įstatymuose nėra nurodyta amžiaus riba, iki kurios galima vykdyti veiklą. P. J. pasirašė ant kvitų 2008–2009 metais, o buvo apklaustas praėjus daugiau kaip 5 metams, t. y. 2014 metais. Pareiškėjui nesuprantama, kodėl daroma formali išvada apie šio asmens „visiškai skirtingus parašus“. Mokesčių administratoriaus išvados grįstos prielaidomis, o ne konkrečiais faktais.

Pareiškėjas, prašydamas išnagrinėti jo pasiūlymą tartis, prašo vadovautis MAĮ 3 str. 5 dalies nuostata, kad visi teisės aktų prieštaravimai ar neaiškumai aiškinami mokesčių mokėtojo naudai. Pareiškėjo nuomone, atsižvelgiant į šią mokesčių mokėtojo padėtį lengvinančią įstatymo normą, leidžiančią nukrypti nuo šalių lygybės principo, ir mokesčių mokėtojo finansines galimybes, mokestinės prievolės dydis turi būti mažinamas, atitinkamai su ja susiję delspinigiai ir baudos. Pareiškėjui žinoma, kad, pasirašius susitarimą, jis praranda teisę ginčyti mokesčio apskaičiavimo teisingumą.

Komisijos posėdžio metu Pareiškėjas patikslino savo reikalavimą nagrinėjamame mokestiniame ginče ir paprašė Komisijos panaikinti Inspekcijos 2015-06-08 sprendimą Nr. 68-99. Po Komisijos posėdžio Pareiškėjas 2015-08-18 pateikė Q. J. 2015-08-12 paaiškinimą. Papildomai prie Pareiškėjo skundo pateiktą įrodymą (Q. J. 2015-08-12 paaiškinimas) Komisija įvertins kartu su kitais byloje esančiais dokumentais.

Komisija konstatuoja, kad Pareiškėjo skundas atmestinas, skundžiamas Inspekcijos sprendimas tvirtintinas.

Pareiškėjas su D. S. nuo 1992-05-16 gyvena santuokoje, todėl mokesčių administratorius, vadovaudamasis Civilinio kodekso 3.88 str. 1 dalies nuostatomis, vertino Pareiškėjo ir jo sutuoktinės bendrai gautas pajamas ir patirtas išlaidas, susijusias su nekilnojamojo turto įsigijimu ir gyvenamojo namo statyba.

Mokestinis ginčas šioje byloje yra kilęs dėl to, ar pagrįstai mokesčių administratorius nepripažino Pareiškėjo ir jo sutuoktinės 253104 Lt dydžio patirtų išlaidų gyvenamojo namo statybai ir, nurodyta suma sumažinęs Pareiškėjo ir jo sutuoktinės patirtas išlaidas, nuo už namo pardavimą gautų apmokestinamųjų pajamų apskaičiavo mokėtiną GPM ir su juo susijusias sumas.

Mokesčių administratorius nustatė, kad Pareiškėjas su sutuoktine 2008-06-25 įsigijo žemės sklypą ir tais pačiais metais jame pradėjo statyti gyvenamąjį namą, kurio ½ dalį ir ½ dalį sklypo pardavė 2008-11-27, o likusią ½ dalį sklypo ir gyvenamojo namo pardavė 2010-03-16. Sutuoktiniai už parduoto nekilnojamojo turto dalį 2008 m. gavo 415000 Lt pajamas, o 2010 m. – 355000 Lt pajamas, iš viso nekilnojamas turtas parduotas už 770000 Lt.

Kadangi Sutuoktiniai minėto nekilnojamojo turto nebuvo išlaikę trejus metus, vadovaujantis GPMĮ 17 str. 1 d. 21 punkto nuostatomis, jiems kilo pareiga deklaruoti už nekilnojamojo turto pardavimą gautas pajamas (1/2 savo pajamų dalies). Tačiau mokesčių administratorius nustatė, kad Pareiškėjas 2008 m. ir 2010 m. nedeklaravo visų apmokestinamųjų pajamų, gautų pardavus minėtą turtą, bei nuo jų neapskaičiavo GPM.

Patikrinimo metu Pareiškėjas pateikė gyvenamojo namo statybai patirtas išlaidas patvirtinančius dokumentus 642066 Lt sumai, iš jų statybinėms medžiagoms – 31422 Lt,

statybos darbams – 610644 Lt. Kaip minėta, žemės sklypą Sutuoktiniai įsigijo už 189000 Lt. Taigi pagal Pareiškėjo pateiktus dokumentus išlaidos, susijusios su parduotu turtu, sudarė 831066 Lt (642066 Lt + 189000 Lt), t. y. nekilnojamas turtas parduotas nuostolingai. Sutuoktiniais statybos darbus įformino fiziniai asmenys, dirbę pagal verslo liudijimus, tačiau mokesčių administratorius nustatė, kad keli asmenys, t. y. P. J. ir L. J. (Q. J. sutuoktinė) kvituose nurodytų statybos darbų už 253104 Lt neatliko. Atsižvelgęs į tai, mokesčių administratorius apskaičiavo, kad Sutuoktiniai patyrė tik 577962 Lt dydžio išlaidas, susijusias su parduotu turtu, iš jų 189000 Lt – žemės įsigijimo kaina, 31422 Lt – medžiagų įsigijimo išlaidos ir 357540 Lt (610644 Lt – 253104 Lt) – fizinių asmenų kvituose nurodytos paslaugos. Mokesčių administratorius nustatytą išlaidų sumą paskirstė lygiomis dalimis 2008 m. ir 2010 m., t. y. po 288981 Lt (577962/2) kiekvienam iš nurodytų mokestinių laikotarpių, ir atitinkamai 144491 Lt (288981/2) išlaidų sumą, susijusią su parduotu turtu, priskyrė kiekvienam iš sutuoktinių 2008 m. ir 2010 m. Tokiu būdu mokesčių administratorius nustatė, kad Pareiškėjas 2008 m. gavo 63009 Lt dydžio nekilnojamojo turto pardavimo apmokestinamąsias pajamas (207500 Lt (415000/2) – 144491 (288981/2)), o 2010 m. – 33009 Lt apmokestinamąsias pajamas (177500 Lt (355000/2) – 144491 Lt). Įvertinęs gautas su darbo santykiais susijusias pajamas, nuo jų išskaičiuotą GPM, taikytiną MNPD, mokesčių administratorius Pareiškėjui apskaičiavo už 2008 metus 8840 Lt mokėtiną GPM, už 2010 m. – mokėtiną 5646 Lt GPM.

Įvertinus tiek Inspekcijos sprendimą, tiek byloje esančią medžiagą, matyti, kad mokėtinas GPM Pareiškėjui apskaičiuotas mokesčių administratoriui nepripažinus Pareiškėjo pateiktuose Q. J. ir L. J. vardu išrašytuose pirkimo–pardavimo kvituose už atliktus statybos darbus nurodytų piniginių sumų, t. y. mokesčių administratoriui konstatavus, kad P. J. kvituose nurodytų darbų už 59000 Lt sumą, o L. J. – už 194104 Lt sumą neatliko ir Pareiškėjas nurodyto 253104 Lt (59000 Lt + 194104 Lt) dydžio išlaidų, susijusių su nekilnojamojo turto pardavimu, nepatyrė. Tuo tarpu Pareiškėjas tiek skunde Komisijai, tiek posėdžio metu akcentavo, kad P. J., nors ir garbaus amžiaus, tačiau statybinius darbus tikrai atliko. Kaip minėta, savo teiginiams pagrįsti Pareiškėjas Komisijai papildomai pateikė Q. J. 2015-08-12 paaiškinimą.

Komisija, išanalizavusi tiek mokesčių administratoriaus surinktus ir byloje pateiktus įrodymus, tiek Pareiškėjo argumentus ginčo klausimu, tiek papildomai pateiktus įrodymus, daro išvadą, kad mokesčių administratorius pagrįstai konstatavo, jog P. J. ir L. J. kvituose nurodytų darbų iš viso už 253104 Lt sumą neatliko ir Pareiškėjas tokio dydžio išlaidų nepatyrė.

Byloje nustatyta, kad tiek P. J., tiek L. J. verslo liudijimą buvo išsiėmę tik vieną kartą, t. y. nuo 2008-11-20 iki 2008-12-31. P. J. verslo liudijimą buvo įsigijęs būtent kvituose nurodytam laikotarpiui, tuo tarpu kvitai L. J. vardu buvo išrašomi ir 2009 m. sausio ir vasario mėnesiais. Nei vienas iš nurodytų asmenų iš Pareiškėjo gautų piniginių lėšų, t. y. pajamų iš veiklos pagal verslo liudijimą, nedeklaravo. Pagal iš Notarų biuro gautą informaciją nustatyta, kad L. J. (gimė 1942-05-27, mirė 2010-05-02) testamente pinigines lėšas nepaminėtos. Atkreiptinas dėmesys, kad pagal bylos medžiagą darbų atlikimo metu L. J. buvo 66 metai, o pagal kvitus nustatyta, kad statybinio pobūdžio darbų faktiškai per 2,5 mėn. buvo atlikta už 194104 Lt sumą. Tuo tarpu Kauno AVMI 2014-11-27 patikrinimo akte Nr. FR0680-780 nurodyta, kad apklausta Pareiškėjo kaimynė paaiškino, jog Pareiškėjo sutuoktinė sunkiai lipdavo laiptais, mirė po sunkios ligos. Pats P. J. vietos mokesčių administratoriui nurodė, kad „darbų nurodytų kvituose neatlikau ir pinigų negavau“, „žmona darbų nurodytų kvituose neatliko“ (2014-04-02 priešpriešinės informacijos surinkimo pažyma Nr. FR1041-1062). Be to, kaip matyti iš byloje pateiktų Q. J. vardu išrašytų kvitų, juose esantys Q. J. parašai akivaizdžiai vizualiai skiriasi nuo Q. J. parašo, esančio atvykus į Kauno AVMI surašytame paaiškinime. Pažymėtina, kad Pareiškėjas posėdžio Komisijoje metu teigė, kad P. J. pažįsta, tačiau jo sutuoktinės ginčo namo statybos metu nėra matęs ir jos nepažįsta. Atsižvelgusi į visus paminėtus motyvus ir argumentus, Komisija konstatuoja, kad Inspekcijai nustatytų

aplinkybių visiškai pakako padaryti išvadą, jog P. J. ir L. J. realiai paslaugų, nurodytų kvituose, iš viso už 253104 Lt neatliko ir Pareiškėjas nurodyto dydžio išlaidų, susijusių su nekilnojamojo turto pardavimu, nepatyrė. Dėl Pareiškėjo po Komisijos posėdžio papildomai pateikto Q. J. 2015-08-12 paaiškinimo, kuriame šis asmuo jau teigia kartu su sutuoktine kvituose nurodytus darbus atlikęs, Komisija pažymi, kad labiau pasitikima pirminiais paaiškinimais, nes jiems (jų turiniui) neturi įtakos laiko bei kitos aplinkybės. Šiuo aspektu taip pat pažymėtina, kad Q. J., atvykus pas mokesčių administratorių, teikiant pirminius paaiškinimus nebuvo jokio pagrindo neigti atlikus darbus Pareiškėjui ir gavus už juos atlygį, nes jam (Q. J.) nuo gauto atlygio mokestinė prievolė nekilo. Komisijos nuomone, kardinaliai pasikeitusi fizinio asmens, kuriam nuo gautų pajamų nekyla mokestinė prievolė, pozicija užkerta kelią tikėti šio asmens sąžiningumu. Ši aplinkybė, t. y. Pareiškėjo papildomai pateiktas Q. J. paaiškinimas su išdėstyta priešinga įvykių versija dėl atliktų statybinių darbų, dėl savo dviprasmiškumo negali paneigti mokesčių administratoriaus pozicijos, o, įvertinus Komisijos posėdžio metu nurodytą aplinkybę, kad Pareiškėjas nepažinojo Q. J. sutuoktinės, vertintina kaip Pareiškėjo siekis išvengti mokestinės prievolės mokėjimo.

Atsižvelgdama į aukščiau nurodytas aplinkybes, Komisija konstatuoja, kad Inspekcija priėmė teisėtą ir pagrįstą sprendimą, kurio Pareiškėjo skunde išdėstytais motyvais nėra pagrindo naikinti.

Pareiškėjui paaiškintina, kad pagal MAĮ 71 str. 1 dalies nuostatas visų mokestinio ginčo nagrinėjimo etapų metu Pareiškėjas turi teisę kreipti į mokesčių administratorių dėl susitarimo pasirašymo dėl mokesčių ir su juo susijusių sumų dydžio. Vadovaujantis nurodyta teisės norma tik mokesčių administratoriui suteikta teisė su mokesčių mokėtoju pasirašyti minėtą susitarimą. Komisijai MAĮ nesuteikia teisės spręsti klausimą dėl susitarimo dėl mokesčių ir su juo susijusių sumų dydžio pasirašymo, todėl Komisija Pareiškėjo skundo argumentus minėtu klausimu palieka nenagrinėtus.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 1 punktu, n u s p r e n d ž i a:

Patvirtinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos 2015-06-08 sprendimą Nr. 68-99.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskusti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 2 dalį apskusti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Veršelienė

Komisijos nariai

Laura Milašiūtė

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius

Lina Vosylienė